

Sygn. akt III RC 6/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak – Kałużna

Protokolant Agnieszka Smolińska

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2018 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **N. J.**

przeciwko **W. J. (1)**

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa **W. J. (1)**

przeciwko **N. J.**

o obniżenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego W. J. (1) alimenty na rzecz powódki N. J. z kwoty po 500 zł miesięcznie ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie w dniu 25 stycznia 2016 roku w sprawie sygnatura akt III RC 285/15 do kwoty po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie począwszy od dnia 1 maja 2018 roku, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk M. S. jako ustawowej przedstawicielki powódki;

II. w pozostałym zakresie powództwo o podwyższenie alimentów oddała;

III. uchyła punkt II. i III. ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie w dniu 25 stycznia 2016 roku w sprawie sygnatura akt III RC 285/15;

IV. oddała w całości powództwo o obniżenie alimentów;

V. zasądza od W. J. (1) na rzecz M. S. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania związanych z ustanowieniem pełnomocnika procesowego;

VI. zasądza od W. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 97,35 zł (dziewięćdziesiąt siedem złotych trzydzieści pięć groszy) tytułem zwrotu 1/2 poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów postępowania mediacyjnego, które w pozostałym zakresie zalicza na rachunek Skarbu Państwa;

VII. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa powódki M. S. w dniu 11 stycznia 2018 roku wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od W. J. (1) na rzecz małoletniej N. J. z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie

od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu wskazano, że od czasu ustalenia ostatnich alimentów upłynęły 2 lata a potrzeby powódki jednoznacznie wzrosły, gdyż dziewczyna jest uczennicą klasy I technikum gastronomicznego, a jej miesięczne koszty utrzymania wynoszą 2000 zł a składają się na nie wydatki na jedzenie 600zł, związane ze szkołą (w tym produkty na zajęcia gastronomiczne) - 300 zł, na dojazdy do szkoły 70 zł, na zajęcia dodatkowe – 150 zł, na zakup odzieży i obuwia 300 zł, na środki higieny, kosmetyki 200 zł, na wydatki wakacyjne – 170 zł w przeliczeniu na miesiąc, na telefon 60 zł, korepetycje z matematyki oraz jednorazowo wyprawka szkolna 700 zł. Matka powódki ponadto podała, że dodatkowo ponosi wydatki związane z leczeniem dziecka, które cierpi na tętniaki pajączynówkowe i pozostaje pod stałą opieką neurologa, a nadto ma dyskalkulię i kłopoty okulistyczne. Odnośnie swojej sytuacji materialnej przedstawicielka ustawowa matka wskazała, że zarabia 1480 zł netto miesięcznie, odnośnie pozwanego, że pracuje bez rejestracji, zamieszkuje z matką, na którą pobiera zasiłek pielęgnacyjny, ponadto podkreśliła że pozwany nigdy nie wywiązywał się z obietnicy zawartej w ugodzie w zakresie przywożenia wymienionych w ugodzie ziemniaków

Pozwany W. J. (2) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o obniżenie alimentów ustalonych na rzecz N. J. w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie w dniu 25 stycznia 2016 roku w sprawie IIIRC 285/15 do kwoty po 300 zł miesięcznie oraz o uchylenie postanowienia w punkcie II ugody polegającego na zobowiązaniu go do dostarczania córce 50 kg ziemniaków do 15 października każdego roku tytułem dodatkowego udziału w kosztach jej utrzymania. W uzasadnieniu wskazano, że wskazana w pozwie kota żądanych alimentów jest znacznie zawyżona, a poszczególne wydatki przeszacowane. Pozwany zakwestionował wskazane w pozwie koszty wyżywienia, także koszty wydatków na zajęcia gastronomiczne, nie zgodził się z wydatkami na ubranie, podkreślając że matka powódki nie udokumentowała żadnego z nich. Pozwany (powód wzajemny) podkreślił, że terminowo wywiązuje się z obowiązków alimentacyjnych względem córki przywoząc osobiście jej matce pieniądze w terminach ustalonych ugodą oraz, że dodatkowo płaci do rąk małoletniej kwotę 50 zł miesięcznie, odnośnie zaś wskazanych ziemniaków to nie dostarcza ich córce, gdyż ich nie uprawia. Wskazał, że matka powódki potrafi go zdominować i ma na niego duży wpływ, dlatego w poprzedniej sprawie o alimenty przystał na wszystkie warunki bez ich szczegółowej analizy, gdyż brakło mu asertywności, żeby się przeciwstawić, w związku z tym nie jest zainteresowany mediacją. W. J. (1) wskazał, iż po zawarciu ugody nastąpiło istotne obniżenie jego możliwości zarobkowych, albowiem utracił całkowicie możliwość pracy. Wskazał, że w czasie zawierania ugody utrzymywał się z pracy dorywczych i pomagał niepełnosprawnej matce, a od lutego 2017 roku z uwagi na liczne choroby matki, w tym amputację nogi stał się jej jedynym opiekunem, a wymaga ona stałej obecności drugiej osoby i pomocy przy każdej czynności w tym przenoszenia do toalety. Pozwany (powód wzajemny) wskazał, że wraz z matką prowadzą wspólne gospodarstwo domowe utrzymują się z emerytury z KRUS wysokości 1063,59 zł, że ponadto uzyskuje specjalny zasiłek opiekuńczy z tytułu opieki nad matką wypłacany przez (...) Gminy D. wysokości 520 zł, który w całości przeznacza na alimenty, a nadto, że zmuszony jest też korzystać z innych świadczeń z pomocy społecznej, tj. doraźnie pobiera świadczenia pieniężne na zakup artykułów żywnościowych. Przedstawiając swoje wydatki podał, że miesięcznie wydaje na gaz 50 zł, na pampersy dla matki 117 zł, na podkłady 50 zł, na leki 70 zł, 20 zł na podatek od nieruchomości i 1000 zł na opał na zimę, skutkiem czego na wyżywienie i ubranie jego i matki pozostaje 400 zł czyli żyją na granicy egzystencji. Jednocześnie pozwany wskazał że sytuacja materialna córki uległa poprawie o tyle, że jej matka po zawarciu ugody wyszła za mąż, zatem ich gospodarstwo domowe zostało zasilane przez kolejną osobę pracującą, co z pewnością wpłynęło korzystnie na sytuację finansową rodziny.

Pełnomocnik przedstawicielki ustawowej wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego podnosząc, że pozwany (powód wzajemny) jest z zawodu wiertaczem – ślusarzem, posiada więc potencjalne warunki otrzymania wysokiego wynagrodzenia, szczególnie, że jego matka zmarła końcem kwietnia 2018 roku. W dołączonym piśmie sporządzonym osobiście przez matkę małoletniej podkreślono m. in., że pozwany jest osobą leniwą, uzasadniającą swoje lenistwo chorobą matki, że jego sytuacja materialna jest jego świadomym wyborem, szczególnie, że bezrobocie w kraju spada, co wynika z informacji GUS.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie w dniu 25 stycznia 2016 roku pozwany (powód wzajemny) zobowiązał się łożyć na utrzymanie małoletniej N. J. w miejsce alimentów w kwocie po 300 zł ustalonych ugodą z listopada 2009 roku alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, płatne do dnia 15 każdego miesiąca z

ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki. Ponadto W. J. (1) zobowiązał się przekazać ziemniaki w ilości 50 kg do rąk M. W. jako dodatkowy udział w kosztach utrzymania córki w ilości 50 kg do dnia 1 lutego 2016 roku za 2015 rok, a w kolejnych latach do 15 października każdego roku oraz zobowiązał się przekazywać do rąk małoletniej N. kwoty po 50 zł miesięcznie tytułem kieszonkowego na zaspokojenie potrzeb córki.

W toku poprzedniego postępowania matka powódki (pозwanej wzajemnej) żądała kwoty 1000 zł alimentów, ostatecznie przystała na warunki ugody, W. J. (1) na pierwszej rozprawie uznał żądanie pozwu do kwoty 500 zł na co matka dziecka początkowo się nie zgodziła.

Według dokonanych wówczas ustaleń w grudniu 2014 roku W. J. (1) zwolnił się z pracy, gdzie zarabiał 1700 zł, bo „nie dawał rady” i „załatwił” świadczenie opiekuńcze na matkę w kwocie 550 zł, która wówczas miała 90 lat i uzyskiwała emeryturę w wysokości 948 zł miesięcznie. W okresach od 4 kwietnia 2013 roku do 1 czerwca 2014 roku i 18 marca 2015 roku do 30 kwietnia 2015 roku W. J. (1) był bezrobotny. Odnośnie przedstawicielki ustawowej w czasie ustalania poprzednich alimentów pracowała w C. S. w D. uzyskując wynagrodzenie w kwocie 2300 zł netto. N. J. była wówczas 15 – letnią dziewczyną, która uczęszczała do gimnazjum, korzystała z korepetycji z matematyki, których koszt wynosił około 150 zł miesięcznie, uczęszczała na basen. W tamtym czasie pojawiły się podejrzenia o dyskalkulię córki, co wymagało poddania jej kompleksowym badaniom u okulisty i neurologa, których NFZ nie refundowało. W toku poprzedniej sprawy pozwany (powód wzajemny) nie pomagał w utrzymaniu córki poza alimentacją, ani w jej wychowaniu, choć jednokrotnie zapłacił za badanie głowy córki kwotą 160 zł, przekazywał też okazjonalnie pieniądze na korepetycje córki, czy na książki.

Dowód: - akta Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie IIIRC 285/15

Pozwany (powód wzajemny) był dwukrotnie skazany za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości z art. 178 k.k., po raz pierwszy w kwietniu 2006 roku za jazdę samochodem, a wynik badania wyniósł ponad 1 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, po raz drugi w listopadzie 2013 roku, za jazdę motorowerem, wynik badania trzeźwości wówczas wyniósł niemal 1,5 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Orzeczono wobec niego w obu sprawach zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Obecnie W. J. (1) nie ma uprawnień do kierowania pojazdami.

Przedstawiając swój stan majątkowy w toku sprawy IIK 1013/13 Sądu Rejonowego Dzierżoniowie pozwany (powód wzajemny) podał, że posiada dom dwurodzinny o powierzchni 120 m² w O., pole rolne o powierzchni 30 arów oraz zabudowania gospodarcze: stodołę, stajnię i magazyn.

Dowód: - akta Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie IIK 1013/13

N. J. jest uczennicą klasy II szkoły ponadgimnazjalnej, uczy się zawodu hotelarza, dojeżdża z B. do szkoły w P., a bilet miesięczny kosztuje 59 zł. W związku z praktyką potrzebny jest małoletniej mundurek, którego koszt zakupu wynosi 97 zł, który musi być zmieniany więc jeden nie wystarczy, doszła też nieodpłatna praktyka w hotelu (...) w B., co wymaga zakupu biletu miesięcznego do przejazdów po B., gdyż hotel jest oddalony od miejsca jej zamieszkania, koszt biletu to 36 zł. W przyszłości, w obecnym roku szkolnym małoletnia będzie odbywać też nieodpłatną praktykę miesięczną w hotelu w K., co wiąże się z dalszymi kosztami. Wydatki na edukację powódki (pозwanej wzajemnej) wzrosły w porównaniu z 2016 roku. W szkole średniej jest więcej podręczników, zeszytów, doszły przedmioty zawodowe, a podręczniki w tym zakresie kupuje szkoła, ich koszt to około 500 zł. Wyprawka do szkoły w 2016 roku kosztowała 400 zł. W obecnym roku szkolnym matka wydała już 300 zł na wyprawkę dla córki bez podręczników, a jeden podręcznik do języka kosztuje około 100 zł (potrzeba 4 podręczniki: do poziomu podstawowego i rozszerzenia do dwóch języków obcych), dochodzą podręczniki zawodowe kupowane przez szkołę za kwotę około 500 zł, które będą służyły na 2 lata. Trzy podręczniki zostały kupione jako używane - do matematyki, języka polskiego i geografii. Zatem koszt wydatków matki na wyprawkę szkolną w obecnym roku szkolnym to około 1200 zł, jednak część podręczników będzie służyć

dwa lata, zatem wzrost wydatków na podręczniki i wyprawkę wynosi co najmniej 500 zł w przeliczeniu na jeden rok szkolny (miesięcznie około 40 zł).

N. J. pozostaje na stałym leczeniu z powodu tętniaków pajęczynkowych – mózgowych, jest pod stałą kontrolą lekarza neurologa w L.. W przeszłości miewała silne bóle głowy, z powodu których mdlała, nie mogła się skupić na nauce przedmiotów ścisłych. Po zdiagnozowaniu bóle ustąpiły, jednak konieczne jest leczenie farmakologiczne, gdyż bez niego małoletnia mogłaby utracić pamięć. Wizyta u neurologa w L. ma miejsce co trzy miesiące, kosztuje 250 zł plus 100 zł koszt dojazdu, podobne koszty matka ponosiła w 2016 roku. Obecnie jednak doszły koszty stałych leków 130 zł, na które w 2016 roku była zniżka 50% oraz dojazdów do L., gdyż w 2016 roku było leczenie u lekarza w D., która polecała specjalistę w L.. Koszt przejazdów do L. do lekarza w skali roku to około 400 zł, w przeliczeniu około 30 zł miesięcznie.

Powódka (pозwana wzajemna) uczęszcza na dodatkowe zajęcia tańca sportowego Break D., gdzie koszt uczestnictwa wynosi 110 zł miesięcznie, ponadto była z tą grupą na obozie letnim, który kosztował 1200 zł plus kieszonkowe od matki. Małoletnia N. wraz z innymi członkami grupy Break D. często uczestniczy w wyjazdowych zawodach, co rodzi kolejne wydatki, łącznie koszt zawodów w 2018 roku wyniósł około 500 zł bez wyżywienia na miejscu, co w przeliczeniu na miesiąc daje kwotę około 40 zł.

W 2016 roku w odpłatnych zajęciach dodatkowych małoletnia nie uczestniczyła, a jedynie miała korepetycje z matematyki, które są kontynuowane, a koszt pozostaje bez zmian. Korepetycje małoletniej są niezbędne, gdyż ma duże trudności z matematyką, która jest obowiązkowa na maturze.

Wzrostowi uległy także (w porównaniu z 2016 rokiem) wydatki na wyżywienie powódki (pозwanej wzajemnej) co najmniej o 50 zł miesięcznie, co jest związane z powszechnie znanym wzrostem cen żywności, a także wydatki na ubranie i obuwie, także o co najmniej 50 zł miesięcznie, gdyż N. jest obecnie 17 – letnią dziewczyną, dbającą o swój wygląd, która dorasta, zmienia jej się sylwetka, rośnie biust, co zwiększa wydatki na jej ubranie.

W związku ze zmieniającymi się technologiami, matka kupiła małoletniej nowy telefon, którego koszt utrzymania wynosi 92 zł miesięcznie (za abonament i telefon) i są to wyższe wydatki niż w 2016 roku.

Łącznie wzrost miesięcznych kosztów utrzymania powódki (pозwanej wzajemnej) wynosi co najmniej 600 zł w porównaniu z czasem gdy jej rodzice zawierali ugodę w sprawie alimentów.

Dowód: - faktury za zakup podręczników – karta 74, 78,

- wyniki badań z dowodami wpłaty – karta 75–77, 79, 84-86,94-95, 100-101,

- zaświadczenie ze Stowarzyszenia (...) – karta 80,

- informacja od lekarza neurologa – karta 81,

- faktura za buty – karta 109,

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki (pозwanej wzajemnej) – karta 130-131,

- przesłuchanie póżwanego (pозwoda. wzaj.) – karta 131-132,

Przedstawicielka ustawowa powódki (pозwanej wzajemnej) M. S. zamieszkuje wraz córką i mężem w B., w tym samym mieszkaniu co poprzednio. Koszty utrzymania mieszkania wzrosły w porównaniu z 2016 roku. Czynnosc wzrósł ze 197 zł na 237 zł, prąd ze 190 zł na 250 zł, gaz z 50 zł na 100 zł, czyli o co najmniej 200 zł, gdy uwzględnić większe zużycie wody i koszt odprowadzania ścieków. Zatem średni koszt wydatków mieszkaniowych przypadających na powódkę (pозwaną wzajemną) pozostał na tym samym poziomie co poprzednio, mimo wprowadzenia się trzeciej osoby

Matka powódki pracuje w firmie (...) w B. na stanowisku monter elementó metalowych od 19 marca 2018 roku a jej wynagrodzenie wynosiło w marcu 2018 roku 778,52 zł netto (była zatrudniona niepełny miesiąc), a w kwietniu 2018 roku – 1159,23 zł (z powodu pobytu na zwolnieniu lekarskim). M. S. nie otrzymuje świadczenia wychowawczego (500+), gdyż jej dochody przekroczyły wysokość ustawowego progu.

Mąż M. S. pracuje.

Dowód: - zaświadczenie o dochodach matki – karta 73,

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki (pозwanej wzajemnej) – karta 130-131,

Pozwany (powód wzajemny) W. J. (1) do kwietnia 2018 roku mieszkał z matką, która była osobą niepełnosprawną, została zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności, wymagała pomocy innej osoby, miała amputowaną jedną nogę. W listopadzie 2017 roku z powodu opieki nad matką przyznano W. J. (1) stały zasiłek opiekuńczy w wysokości 520 zł, co wykluczało podjęcie stałego zatrudnienia, a także przyznano mu świadczenie pieniężne na zakup artykułów żywnościowych w wysokości 250 zł miesięcznie, emerytura jego matki w styczniu 2018 roku wynosiła 1063,59 zł.

W dniu 26 kwietnia 2018 roku zmarła matka pozwanego (powoda wzajemnego). Po jej śmierci pozwany zarejestrował się jako bezrobotny z prawem do zasiłku w kwocie 730 zł.

W czasie gdy W. J. (1) mieszkał z matką, miesięczne opłaty za prąd wyniosły 47 zł, a koszty wywozu nieczystości 34 zł

Pozwany mieszka we wsi O., jest właścicielem gruntów o powierzchni 20 arów, w przeszłości ziemia ta była przez niego dzierżawiona, teraz stoi ugorem.

W. J. (1) z zawodu jest ślusarzem, w przeszłości pracował jako ślusarz – wiertacz, następnie jako robotnik gospodarczy, później zamiatacz, kolejna praca to przez niemal 2 lata w Grecji jako pracownik budowlany, później pracował jako polernik, oraz przy wykonywaniu balustrad i bram, dorabiał też bez rejestracji w firmie (...). W czasie ostatniego zatrudnienia w 2014 roku pozwany zarabiał 1700 zł.

Pozwany ma partnerkę, która posiada własne mieszkanie w B., czasami u niej nocuje, nie mieszka na stałe. Dwa lata temu pozwany (powód wzajemny) był na zabawie sylwestrowej na działkach w B., gdzie koszt uczestnictwa jednej osoby wynosił 150 zł

W. J. (1) łożył na utrzymanie córki ustalone w ugodzie alimenty oraz pieniądze na wydatki córki bez pośrednictwa poczty czy banku. Ani razu nie przekazał ziemniaków, do czego zobowiązał się w punkcie II ugody.

Dowód: - pokwitowania – karta 26-32

- karta informacyjna Izby Przyjęć – karta 33,

- orzeczenie o niepełnosprawności – karta 34,

- przekaz pocztowy (renta R. J.) – karta 35,

- zaświadczenia (...) Gminy D. – karta 36-37,

- decyzja o przyznaniu zasiłku socjalnego - karta 38,

- blankiety wpłaty za prąd – karta 39,

- blankiety płatności za śmieci – kartą 40,

- faktura zakupu – karta 41,

- zlecenie zaopatrzenia w wyroby medyczne – karta 42,
- wykaz zaleconych leków R. J. – karta 43,
- fotografie – karta 44-52,
- zaświadczenie z PUP w D. – karta 111,
- decyzja Starosty (...) – karta 112,
- decyzja o przyznaniu zasiłku celowego – karta 113,
- zeznania świadka K. K. – karta 115,
- CV pozwanego(powoda wzajemnego) – z informacjami od potencjalnych pracodawców - karta 125-127,
- skierowania do pracy – karta 128-129,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki (pозwanej wzajemnej) – karta 130-131,
- przesłuchanie pozwanego (powoda. wzaj.) – karta 131-132,

Powiatowy Urząd Pracy w D. posiadał w I połowie 2018 roku ponad 54 oferty pracy, w tym dla kasjera sprzedawcy z wynagrodzeniem 2200 zł, szlifierza z wynagrodzeniem 2100 zł, robotnika ogólnobudowlanego z wynagrodzeniem 3500 zł, czy pomocnika murarza, pracownika gospodarczego z wynagrodzeniem 2100 zł miesięcznie.

W. J. (1) po śmierci matki bezskutecznie poszukiwał pracy w firmie (...) w B., (...) w B., w firmie budowlanej E. B., w Urzędzie Miasta w B., w Centrum Pogrzebowym.

Pozwany (powód wzajemny) ostatni raz legalnie pracował w 2011 roku. Później pracował dorywczo w firmie meblarskiej, bez rejestracji a także w O. u gospodarzy, gdzie zarabiał około 500 zł miesięcznie.

W. J. (1) nie szukał pracy w A. pod W., podnosząc, że musiałby wyjeżdżać z O. o 4 rano i dojeżdżać do B. lub D. skąd odjeżdżają autobusy pracownicze. Wskazywał też, że nie jest zmotoryzowany, że ma zabrane prawo jazdy, a komunikacja publiczna w miejscowości, w której mieszka nie funkcjonuje.

Pozwany (powód wzajemny) nie ma stwierdzonej niepełnosprawności.

Dowód: - informacja z PUP w D. – karta 122-123,

- informacje o braku pracy – karta 125- 129,
- przesłuchanie pozwanego (powoda. wzaj.) – karta 131-132,

Sąd zważył ponadto, co następuje

Powództwo główne zasługuje na częściowe uwzględnienie. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwała, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa w całości.

Odnośnie powództwa wzajemnego Sąd nie znalazł powodów do jego uwzględnienia w żadnym zakresie.

W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 138 k.r.i o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy ustalających wysokość alimentów. Przez wyrażoną w tym przepisie zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie się

usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony wcześniej zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

Mając na uwadze powyższy przepis, jak również normę wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którą zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji z drugiej zaś uwarunkowany jest możliwościami zarobkowymi i majątkowymi osób zobowiązanych, Sąd ustalił wysokość środków niezbędnych do utrzymania i wychowania N. J., a szczególnie ich wzrost w porównaniu ze styczniem 2016 roku, jak również aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe jej rodziców i wielkości te rozważył w kontekście potrzeb małoletniej oraz możliwości zarobkowych jej rodziców, jakie znalazły się u podstaw ustalenia, w sprawie III RC 285/15, ostatecznych alimentów, co miało miejsce 2,5 roku temu. Powyższe uregulowania pozwalają na dostosowanie rozmiarów wysokości alimentów do aktualnej sytuacji osób uprawnionych i zobowiązanych.

Ustalając możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji W. J. (1), Sąd oparł się na ustaleniach poczynionych przez Sąd w czasie poprzedniego postępowania o alimenty, dokumentacji dotyczącej sprawowania przez niego opieki nad niepełnosprawną matką, jego CV, przesłuchaniu zobowiązanego, świadka K. K. oraz matki małoletniej.

Wynika z nich, że pozwany (powód wzajemny) – w początkowej fazie niniejszego postępowania – miał trudności z formalnym podjęciem pracy, gdyż opiekował się niepełnosprawną matką, która wymagała stałej pomocy, a jednocześnie uzyskiwała emeryturę w kwocie około 1000 zł. W celu sprawowania opieki nad matką W. J. (1) miał przyznany zasiłek opiekuńczy w kwocie 520 zł, co wykluczało podjęcie pracy. Jednakże jego sytuacja rodzinna obecnie uległa diametralnej zmianie. Matka pozwanego (powoda wzajemnego) zmarła w dniu 26 kwietnia 2018 roku, zatem odpadła konieczność opieki nad nią skutkiem czego już od maja 2018 roku mógł pracować zarobkowo, szczególnie, że pozostał bez dotychczasowych dochodów jakimi były emerytura matki oraz zasiłek opiekuńczy.

Co istotne także w czasie orzekania poprzednich alimentów w styczniu 2016 roku W. J. (1) miał już przyznane świadczenie opiekuńcze, zatem jego sytuacja materialna w czasie składania pozwu wzajemnego nie była inna niż w poprzednim postępowaniu. Nie można też podzielić poglądu jego pełnomocnika, że w toku poprzedniego procesu pozwany będąc zdominowany przez matkę małoletniej „przystał na wszystkie jej warunki bez szczegółowej analizy, gdyż zabrakło mu asertywności”. Z analizy akt sprawy IIIRC 285/15 tutejszego Sądu wynika bowiem, że to matka N. zrezygnowała z początkowego żądania pozwu tj. kwoty 700 zł i przystała na zawarcie ugody na kwotę o 200 zł niższą zaś pozwany od początku procesu prezentował w tym zakresie swoje stałe stanowisko. Dodać należy, że W. J. (1) sam przyznał w obecnym procesie, że mimo pozostawania na zasiłku opiekuńczym dorabiał u gospodarzy uzyskując po 500 zł miesięcznie mimo, że nie pracował codziennie.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał – wbrew twierdzeniom pozwanego – że jego sytuacja materialna w czasie składania pozwu wzajemnego nie była gorsza niż w toku poprzedniego postępowania o alimenty a potrzeby córki co oczywiste nie zmalały. Podkreślić w tym miejscu należy, że W. J. (1) jest właścicielem nieruchomości, w tym 20 arów pola, które stoi ugorom bo jak twierdzi nie opłaca mu się uprawiać. Jest to kolejna okoliczność, która wskazuje, że pozwany nie w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe, gdyż dochód z uprawy mógłby polepszyć jego sytuację materialną jeszcze za życia matki, nawet gdyby nie było to zboże, lecz warzywa czy owoce, o czym jak sam przyznał nie pomyślał.

Reasumując sytuacja materialna W. J. (1) w porównaniu z czasem orzekania poprzednich alimentów nie uległa takiemu pogorszeniu jak przekonywał w pozwie wzajemnym, a obecnie, w czasie wyrokowania polepszenie jest nader wyraźne, skoro ma realną możliwość podjęcia pracy, nawet za granicą, którą w przeszłości wykonywał. Nie ma zaś żadnych powodów, by przejściowymi trudnościami finansowymi ojca, który mało aktywnie poszukuje pracy była obciążona jego córka, szczególnie, że na terenie tutejszym raz po raz odbywają się giełdy pracy a pracodawcy usilnie i często bezskutecznie poszukują pracowników. Zasiłanie się przez pozwanego (powoda wzajemnego) trudnością dojazdu z O. nie może być uwzględnione, gdyż nie on jeden mieszka w tej wsi, a inni mieszkańcy także muszą pokonywać podobne przeszkody, a w razie konieczności powinien podjąć decyzję o przeprowadzce.

Po określeniu, we wskazanym sposobie kondycji finansowej pozwanego (powoda wzajemnego) Sąd ustalił również, jakie dochody może osiągać przedstawicielka ustawowa małoletniej M. S., na której również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec N.. Informacje o jej możliwościach zarobkowych, Sąd ocenił w kontekście jej zeznań oraz zaświadczenia o dochodach, z których wynika, że uzyskuje ona dochody na poziomie płacy minimalnej, zatem niższe niż w czasie ustalania poprzednich alimentów. Co istotne jednak przedstawicielka ustawowa, która wyszła za mąż uzyskuje wsparcie ze strony swojego męża, na którym jednak nie ciąży obowiązek alimentacyjny na rzecz N..

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych M. S. i W. J. (1), kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania powódki (pозwanej wzajemnej). Przedstawicielka ustawowa starała się wykazać, że koszty utrzymania córki wynoszą średnio 2000 zł miesięcznie, wliczając w to m.in. koszty edukacji, wyżywienia, ubrania, korepetycji, koszty leczenia.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjąć, że łączne usprawiedliwione utrzymanie N. J. wynoszą około 1600 zł, zaś w ich skład wchodzi wydatki niezbędne do zakupu wyżywienia, ubrania i środków czystości, leczenia, nauki, zajęć dodatkowych, w tym wyjazdów na zawody i obóz letni, koszty telefonu, a także udział w kosztach związanych z utrzymaniem mieszkania. Od czasu ustalenia ostatnich alimentów koszty te zdaniem Sądu uległy zwiększeniu o około 600 zł, w szczególności, iż od ostatniej sprawy o alimenty do dnia wyrokowania w niniejszej sprawie minęło dwa i pół roku.

Powódka (pозwana wzajemna) rośnie, a wraz z tym rosną jej usprawiedliwione potrzeby. W pełni zrozumiała jest wzrost wydatków na wyżywienie małoletniej (wobec ewidentnego wzrostu cen podstawowych artykułów spożywczych), wzrost wydatków na obuwie i ubranie (choć nie tak wysoki jak przekonywała matka), pojawienie się kosztów zajęć pozalekcyjnych, wyjazdów na zawody, obozy z rówieśnikami, a także wzrost wydatków na edukację, w tym na dojazdy do szkoły oraz na dojazdy na leczenie do L.. Oczywisty jest także wzrost cen w porównaniu z czasem poprzedniego ustalania alimentów. Podzielając twierdzenia pozwanego (powoda wzajemnego) Sąd z ostrożnością podszedł do wydatków matki wskazywanych w pozwie, jak choćby konieczności zakupu 4 mundurków, za uzasadnione przyjął dwa. Podobnie wydatki na środki higieny i kosmetyki wskazane na kwotę 200 zł są zawyżone, jak również koszt wypoczynku letniego określony na 170 zł miesięcznie (ponad 2000 zł rocznie). W ocenie Sądu wzrost nastąpił w zakresie biletu miesięcznego (60 zł), konieczności zakupu mundurka (w przeliczeniu 16 zł miesięcznie), w zakresie wyprawki szkolnej o około 500 zł w skali roku (40 zł miesięcznie), kosztów przejazdu na leczenie do L. (30 zł miesięcznie), kosztów leków (65 zł), zajęć dodatkowych i wyjazdów z nimi związanych (o około 250 zł miesięcznie z uwzględnieniem zawodów i obozu letniego), w zakresie kosztów telefonu oraz w związku z wzrostem wydatków na wyżywienie i odzież łącznie średnio 100 zł miesięcznie.

W tym miejscu podkreślić należy, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców, z tym, że stosownie do przepisu art. 135 § 2 k.r.i o. jego wykonanie w całości lub też w części może polegać na osobistych staraniach polegających na wychowaniu i utrzymaniu dziecka, co czyni tylko przedstawicielka ustawowa powódki (pозwanej wzajemnej), gdyż mieszka sama z córką i to na niej spoczywa głównie ciężar jej wychowania. Powyższe uzasadniałoby nierówny podział między rodziców ustalonych kosztów utrzymania N., z korzyścią dla M. S.. Sąd jednak uznał, że z uwagi na wiek dziewczyny, która nie wymaga takiej troski i pielęgnacji jak młodsze dzieci to większe zaangażowanie matki, choć oczywiście większe niż ojca, nie musi skutkować obniżeniem poniżej połowy jej udziału w kosztach utrzymania córki.

Osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zarówno ojciec jak i matka powinni dołożyć wszelkich starań i podjąć odpowiednie zatrudnienie, aby zapewnić odpowiedni poziom życia swoim dzieciom. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej.

Sąd uznał, że pozwany (powód wzajemny) nie udowodnił takiego pogorszenia swojej sytuacji życiowej, które uzasadniałoby obniżenie alimentów do kwoty 300 zł, co skutkowało oddaleniem jego powództwa w całości, zaś

przedstawicielka ustawowa wykazała zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb córki, co skutkowało podwyższeniem alimentów o 300 zł, jednakże nie od dnia wniesienia pozwu, lecz od 1 maja 2018 roku, to jest czasu po śmierci R. J., gdyż od tego czasu ma on realną możliwość podjęcia pracy zarobkowej i uzyskiwania wynagrodzenia w wysokości co najmniej płacy minimalnej, co w połączeniu z dochodami z gospodarstwa rolnego, pozwala mu na poniesienie alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie, szczególnie, że poza N. nie ma nikogo na utrzymaniu.

Gdyby sytuacja finansowa W. J. (1) była tak trudna jak przekonuje, nie stać by go było na wyjście na S. za kwotę 150 zł, czy też przyjmowanie konkubiny, która do niego przyjeżdża.

Tymczasem pozwany (powód wzajemny) skupiając się na własnych trudnościach i ograniczeniach, nie uwzględnia w swoich planach córki, która wymaga regularnego leczenia i kontynuuje edukację, co nie mogło spotkać się ze zrozumieniem Sądu w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego (powoda wzajemnego), gdyby w pełni je wykorzystywał. Jednocześnie sąd uchylił ciężące na ojcu zobowiązania wynikające z punktu II. i III. ugody, co było zgodne z jego żądaniem, a matka małoletniej się nie sprzeciwiała.

Wobec uznania za nie udowodnione żądania pozwu wzajemnego podlegał on oddaleniu w całości

Uściślając obowiązek pozwanego (powoda wzajemnego) wskazano termin, w którym mają być uiszczane miesięczne raty alimentacyjne, zaś orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego oparto na treści art. 98 § 1 k.p.c. w oraz rozporządzeniach Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz tożsamym dotyczącym adwokatów, uznając, że powódka (pозwana wzajemna) wygrała sprawę z pozwu głównego w 60 %, zaś z wzajemnego w 100%, a pozwany (powód wzajemny) przegrał sprawę z pozwu głównego w 40%, a z wzajemnego w 100% - zatem po potrąceniu do zapłaty pozostaje mu kwota 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz matki N..

Orzeczenie o kosztach zostało oparte o przepis art. 13 i 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) skutkiem czego obciążono W. J. (1) połową poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów mediacji ze skierowania Sądu, zaś obciążenie drugą połową tych kosztów matki małoletniej było wykluczone, wobec ustawowego zwolnienia.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany orzeczeniu na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.